

ADOLF STACHUŁA

JELEŃ GÓRA

LOTNICTWO MYŚLIWSKIE WOJSK OBRONY POWIETRZNEJ KRAJU 1947-1989

Lotnictwo myśliwskie Obrony Powietrznej należało i należy do wyodrębnionego rodzaju wojsk, którego głównym zadaniem jest zwalczanie obcych środków napadu powietrznego (samolotów, raket) nad terytorium własnego kraju.

W lotnictwie polskim po zakończeniu II wojny światowej pojawiła się konieczność wydzielenia ze struktur organizacyjnych części lotnictwa myśliwskiego do zaspokojenia potrzeb powstałego na początku lat pięćdziesiątych Dowództwa Wojsk Obrony Powietrznej – o specyficznych strukturach i systemach organizacyjnych, których podstawę stanowiły w zasadzie trzy rodzaje wojsk: lotnictwo myśliwskie, artyleria przeciwlotnicza (lufowa) i raketowa, wojska obserwacyjno-meldunkowe, a później radiotechniczne. Wojska te w latach 1947-1989 w zależności od układów politycznych pełniły powinności obronne nad obszarem powietrznym oraz zmieniały struktury organizacyjne pod wpływem nowych koncepcji obronnych i postępu technicznego. Przez wiele lat utrzymywały w ciągłej gotowości bojowej część swoich sił i środków do natychmiastowego użycia w przypadku naruszenia przez potencjalnego przeciwnika przestrzeni powietrznej nad obszarem kraju.

W latach 1945-1947 lotnictwo frontowe podlegało demobilizacji i reorganizacji. Na początku 1947 r. po reorganizacji całe polskie lotnictwo składało się z siedmiu pułków lotnictwa operacyjnego, w tym składzie organizacyjnym znajdowały się tylko trzy pułki lotnictwa myśliwskiego. W drugiej połowie 1947 r. pułki lotnictwa myśliwskiego organizacyjnie podlegały Dowództwu Wojsk Lotniczych. Z powodu licznych naruszeń przestrzeni powietrznej przez obce samoloty skierowano je do wykonywania zadań bojowych związanych z obroną powietrzną. Otrzymały one miano pułków lotnictwa myśliwskiego obrony powietrznej¹. W pierwszej kolejności rozmieszczono je w następujących miejscowościach: 1. pułk lotnictwa myśliwskiego

¹ K. Frontczak, *Siły Zbrojne Polski Ludowej. Przejście na stopę pokojową 1945-1947*, Warszawa 1974, s. 174-177.